

DEBRECZENI HIRLAP

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Márk Endre.
Kiadó s laptulajdonos:
Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmértékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Városi közgyűlés.

Debreczen, február 21.
A mai városi rendkívüli közgyűlés, a mint az már előre gondolható volt, rendkívüli népes és érdekes lett. Már a tegnapi előértekezleten, a melyet a városi kör elnöke hívott össze, megmutatták az előjelek, hogy ma Debreczen városának vezérő férfinai teljes számban vesznek részt a tanácskozó és határozó teremben.
Ha több nevezetes tárgy nem lett volna, mint pusztán a nagy vasuti gépjavitó műhely felállításához szükséges hely átadásának s az átengedéssel járó feltételeknek kérdése, maga ez egyetlen kérdés mint a város fejlődése, népességének s ezzel együtt vagyonosságának is sok ezerrel fejlesztése, sőt kulturájának is nagy mértékben emelésére szolgáló körülmény teljesen indokoltá tette a szokatlan nagy érdeklődést.

Most azonban egy másik igen nevezetes és nagyhorderejű kérdés is várt eldöntésre. Ez a városházának kiépítése, illetve kibővítése, átalakítása s a meglévő épületre még egy másik emeletnek alkalmazása volt.

Tudvalevőleg e kérdésben már jogerős közgyűlési határozatunk van.

A közgyűlés ugyanis kimondotta, hogy 230 ezer forint e célra már megakarítva is levő összegből a városháza a szükségletnek és a korigénynek megfelelő módon még az 1895. évnek végéig kiépítendő.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Két élet.

— A Debreczeni Hirlap eredeti tárczája. —
Írta: **Pozsonyi Gábor.**

I.
Oly szép este volt az!
A fák apró levelekkel voltak borítva s virággillat töltötte meg a léget.
Csend volt mindenütt.

Az égen a hold s a csillagok ragyogtak, mezeüstözve sugaraikkal az erdők lombjait.

A fehér falu nyári lakás előtt, a virágágyak között ültek. Mint férj és feleség a negyedik nyár városi unalmi elől menekültek e kis vidék földi paradicsomába. Mindketten gondolataikkal voltak elfoglalva. A késő éjbe nyult már az idő, mikor Leona odahajolt férjéhez s vállaira támasztva rózsás arcát, megjegyzé:

— Sándor, mondd, mindig úgy fogsz engem szeretni, mint szerettel eddig?

— Miért e kérdés? — jegyezte meg a férfi meglepetten.

— Csak úgy kérdelem, édesem . . . Ah, én mindig úgy szeretlek, mint — emlékszel — akkor, midőn az első nyarat töltöttük e helyen. Mondd: szeretni fogsz-e?

— Lehet e téged nem szeretni, Leona? Hiszen te vagy a legjobb, legkedvesebb az emberek között. Soha még csak gondolatom-

E határozat a belügyminiszter által is jóváhagyatván, a városi tanács mint a költségösszeg keretén belől a felépítéssel megbízott hatóság, pályaterveket készítettett és bocsátott szakértői bírálat alá.

A beérkezett és elbírált pályatervek közül a bírálók egybehangzó véleményét egyik pályaterv sem nyerte el, sőt — a mint látszik — a szakértők kilátásba helyezik azt is, hogy az egyenrangúnak ítélt és díjazott két pályaterv bármelyikének elfogadtatása által a 230 ezer forint költségelőirányzat kerete aligha lesz majd a részlettervek és költségvetés elkészítése alkalmatlanná tartható.

Két egyenrangúnak mondott pályaterv közül kellett tehát a városi közgyűlés tagjainak választaniok s ily módon a századokra kiható és fenálló építkezés kérdésében dönteniök. Az eredmény az alábbi kimerítő közgyűlési tárgyalásból és határozatból ismeretes.

A városi közgyűlés, igen helyesen, azt a tervet fogadta el a kettő közül, a mely nem csupán a külső monumentális benyomás és illetve kifejezés, de czélszerű belső beosztásainál fogva is a cél-
nak sokkal megfelelőbb és tökéletesebb.

Részünkről a közgyűlésnek ide vonatkozó határozatát a legnagyobb megelégedéssel vesszük tudomásul, sőt örömmel üdvözzöljük azt.

Mi e kérdésben állást egyik terv mellett sem foglaltunk. Egyoldalúság tettein-

ban sem volt, hogy valaha ne szeresselek. Hűtlen lenni hozzád: egy volna az elhárhózással. És miért kárhoznám én el, mikor tebenned bírom mindazt, amit egykor fiatalkori álmaimban megálmodtam. A te szerelmed: az én világom; a te boldogságod: az én boldogságom. Azért élünk, küzdünk, hogy elnyerhessük a boldogságot. Az Isten nagyon szeret engem, hogy általad részesévé tett... Nézd! e hullámos fekete hajfürtök, e ragyogó, jószágos szemek, az eper-ajkak, arczod nyíló rózsái, szived, lelked, egész magad az enyém! Kell-e ennél több, a mi vágyaimat betölthesse, kell-e a boldogságomhoz egyéb?
— Oh, te olyan jó vagy, Sándor!
— Neked köszönhetem.
— En is olyan kimondhatatlan boldog vagyok!

Ajkaik hosszú, forró esőkban, mely szívük mélyéből fakadt, tapadtak össze. Lelküket a nyugalom öntötte el, amelynek nem lehet szavakban kifejezést adni.

Sokáig künn voltak még. Észre sem vették, hogy a szelid hold tányérja eltűnt a hegyek mögött . . . Aztán nyugovóra tértek.

II.
Tél volt. A Földvári Sándor rendelő szobájának ajtaján halkán kopogtattak.

Egy fiatal asszony lépett be. Földvárit nem lepte meg a nem remélt látogatás. A kis Pusztainé megtette azt már máskor is.

— Oh, hallgasson meg, édes doktor!

— Asszonyom! Ne feledje, hogy önnek férje s nekem feleségem van. Tartozunk azzal-

ket nem jellemzi. Kifejezett jelszavunk az volt: **G y ő z z ő n a j o b b.**

E jelszó diadalmasan győzött és teljesedett.

Politikai hírek.

A zombolyai választás. Zombolyáról távirják, hogy az ottani választók tegnap este tartott gyűlésükön Babics Józsefet, Csekonics gróf jószágigazgatóját, nagy lelkesedéssel, egyhangulag képviselőjelöltté kikiáltották.

Képviselők a nyomorért. A képviselőház mai ülésében fog határozni Endrey Gyula képviselőnek azon indítványa fölött, hogy az összes képviselők egy napra, eső illetményeket a hőmezővásárhelyi s vidékbeli inségeseknek adományozzák. Mint halljuk, az indítványhoz többen — Urányi Imre, Hoek János stb. — hozzászólanak, oly értelemben, hogy az adomány általában inségesek javára történjék, egyes vidéknek közelebbi megjelölése nélkül. Előreláthatólag ily értelemben fog a ház is határozni. Holnap terjeszti be a pénzügyi bizottság is a folyó évi költségvetési törvényjavaslatra vonatkozó jelentését.

A képviselőház munkarendje. A Pol. Corr. budapesti tudósítása tévesnek mondta azt a föltevést, mintha a 67-iki kiegyezés alapján álló pártok fuziója már most készülöben volna. A dolog még nem jutott ennyire és Bánffy miniszterelnök, valamint a szabadelvű párt óvakodni fognak korai kezdeményezés által a fuzió létrejöttét akadályozni. Az appropriációs vita befejezése után, mely 4-5 napig fog eltartani, sorra kerülnek az 1893-ki zárszámadások, számos viczinális vasutru vonatkozó tervek és az állami pénztárak készpénz-

a hűséggel irántuk, mely lelkünkben kell, hogy meggyökerezze, amelyre az Isten házában is megesküdtünk. Hallani sem akarom önt tovább s remélem — látni sem fogom.

E szavak hallatára Pusztainé daczosan fölemelkedett helyéről s megvető tekintetet vetve az orvosra, gyorsan távozott.

Földvári pedig tehetetlenül hanyatlott egy zsölyébe.

Leona belépett.
— Ki volt nálad? . . . erős hangok hallatszottak hozzám.

— Egy . . . ember! kéregető! csaló! vagy mi! Elkergettem.

— Egészen ki vagy kelve magadból. Mi történt?

— Semmi, éppen semmi . . . Most már nyugodt vagyok.

Földvári ettől a naptól fogva sokkal nagyobbak érezte magát.

A következő héten estélyek voltak. Hullámzott a terem s a levegő telítve volt illat párákkal.

Az orvos egyik barátjával egy félreeső sarokba vonulva beszélgetett. Egyszerre, gyöngéd legyező érintésére visszafordult; az örök vidám Paálné állott előtte.

— Mondhatom szép, — jegyezte meg a fiatal asszony — észre sem veszi az embert. En voltam kénytelen feikeresni.

Földvári valami mentegetőzés félébe fogott.

— Sohse mentse magát édes doktor. jobb lesz ha eljön velem sétálni.

készleteinek hova fordításáról, valamint a közgazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatok. A főrendiházban a hátralevő egyházpolitikai javaslatok remélhetőleg márczius végéig elintéztetnek s esetleges módosításokkal visszakerülnek a képviselőházba. Valószínű, hogy husvétig az egész parlamenti akció be lesz fejezve. Az új ülésszakban az elnökség, továbbá a delegációba küldendő tagok megválasztása képezi majd a legfontosabb teendőit. A közgazgatási reform semmi esetre sem kerül az ősz előtt a ház elé.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 20.

A képviselőház a zord tél által sújtott inségek istápolására Endrey intványára egyhangulag megajánlotta illetményeinek egy napra eső részét.

Azt gondolná az ember, hogy ez a nemes, de szerény méretű emberbaráti cselekmény mindössze pár percet vett igénybe az ország oly drága idejéből.

Minő tévedés! A szélbal népboldogítóknak nincs meg az a generozitása az igazi jóltevőknek, hogy zajos önreklám nélkül gyakorolják az emberszeretet munkáját.

A szűkölködő nép számára nem sürgős segítséget, hanem programot kívánnak.

Ebből a tenorból szólott a Hock János, Bartók Lajos, Sima Ferenc és Polónyi Géza hazabeszélése.

Bánffy Dezső miniszterelnök, Perczel Dezső belügyminiszter és Wlassits Gyula kultuszminiszter adtak komoly, tárgyilagos felvilágosításokat, konstatálván, hogy a kormány a maga iniciatívájából már megtette a legsürgősebb intézkedéseket, a helyenkint mutatkozó inség enyhítésére.

Pap Elek háás köszönetet mondott Wlassits miniszternek a püspök ladányi vallásalapítványi uradalom bérletének parcellázásáért. Felhívja a nagy urakat, hogy ha igazán szívükön viselik a nép sorsát, ne néppártot alakítsanak, hanem saját nagy uradalmak rendezésén, czélszerű kezelése, felparcellázott kis-

bérleti rendszere által törekedjenek a népnomoran segíteni.

Apponyi Albert gróf inkább az előző mint a mostani kormányt vádolja az inség beállásáért, különben Polonyival együtt ő is szerves programot kíván.

Perczel Dezső belügyminiszter lovagias kötelességet teljesít, mikor az előző kormányt megvédi a mulasztás vádjá ellen. Mulasztás senki részéről nem történt.

A miniszterelnök a vita derakán megmondotta, hogy most arról van szó, hogy a ház adakozzék s nem hogy politizáljon.

Köszönet az ellenzéki néppártoknak, a nagy lelkű képviselőház legalább félmillió politikai tőkét csinált abból a harmadfélezer forintból, a mit áldozott.

Igazi uzsoráskodás a jótékonysággal.

Albrecht főherceg halála.

Arcó, február 20. Albrecht főherceg holttestének átszállításáról intézkedések még eddig nem történtek.

A közönséget ma reggel bebocsájtották Albrecht főherceg holttestének megtekintésére, melyet a bebalzsamozás után tábornagyi ruhában a palotában fognak ravatalra helyezni.

Pécs, február 20. Kardos Kálmán főispán levélben, Baranya vármegye pedig táviratilag fejezték ki részvétüket Frigyes főhercegnek. — Krieghammer hadügyminiszter táviratilag intézkedett a 44. gyalogezrednek a temetésén való részvétele dolgában. — Ma tiztagu tisztí küldöttség Iringer Károly ezredes vezetésével Arcóba megy, hol az összes Mária Terézia lovagok és a rangidősebb hadtestparancsnokok megjelennek és a ravatalt Bécsbe kísérik. A pécsi ezredből összeállított diszszázad, amely a halottas kocsit elött fog haladni, egyenesen Bécsbe megy. Kardos főispán is Bécsbe utazik a temetésre.

Bécs, február 20. Schönaich vezérőrnagy, Albrecht főherceg számos éven át volt hadsegéde ma Bécsbe érkezett A tábornokot, aki a főherceg betegsége alatt folyton körülötte volt, a király magához rendelte és a főherceg utolsó napjairól részletesen informál-

tatta magát. Előbb a király Károly Lajos főherceget fogadta.

Az urakházában ma gróf Trauttmansdorff elnök meleg szavakban emlékezett meg az elhunyt főhercegről. — Hogy a gyászpompá kifejtését ne korlátozzák, elhatározták, hogy a gyászmenet nem mint szokásos, a József-téren és az Augustinerstrassén át, hanem a Burgplatz, Burgring és Opernringen át fog a kapuzású templomához menni, amelyben az előkészületeket már megkezdték. A fődvarmesteri hivatalban ma a temetésre vonatkozó intézkedések megbeszélése végett értekezlet volt, amely több órahosszat tartott és amelyen a hadügyminisztérium és a hadtestparancsnokság képviselői vettek részt. A határozatokat jóváhagyás végett a király elé terjesztik.

Berlin, február 20. A hadsereg rendeltetj közlönye a következő hadiparancsot teszi közzé:

„Hadseregem velem együtt újabb súlyos veszteséget gyászol. Tábornagyi közül nagy fájdalomra elsőlította a halál hű barátomat Albrecht osztrák főherceg, ő császári és királyi fenségét, az I. Frigyes Vilmos király nevét viselő 3. számú keleti porosz gránátos ezred tulajdonosát. Benne sok harcmezőn kipróbált dicső hadvezér és hős, a katonai érenek fényes mintaképe, az osztrák-magyar hadsereg és az én hadseregem fegyverbarátságának hű ápolója száll sirba, akit büszkén mondhatunk a magunkénak. Hogy az elhunyt emlékének megadjam a tiszteletet, ezennel elrendelem, hogy a hadsereg valamennyi tisztje három napon át, és az előbb említett ezred tisztjei, amelynek az elhunyt tábornagy közel 36 éven át tulajdonosa volt, nyolcz napon át balkarjukon gyászszalagot viseljenek. Azonkívül az ezred küldöttsége, amely a parancsnokból, egy törzstisztből, egy századosból és egy hadnagyból álland, részt fog venni a temetésen. Megbizom önt, hogy ezeket a hadsereggel közölje.

Berlin, 1895. február 18-án.

Vilmos.

Pétervári, február 20. Albrecht főherceg elhunyt alkalmából 10 napi udvari gyászt rendeltek el. Ugyanez alkalmából elmarad az a fogadás, amely az osztrák-magyar nagykövetségnek holnap lett volna. A lapok közöttük a Ruski Invalid, az elhunytal hosszabb cikkekben foglalkoznak, kiemelve kiváló katonai tulajdonságait.

A kis Paálné erősen bizott abban, hogy Földvári felkeresi őt másnap. Csak mikor az egész délután elmúlt a nélkül, hogy láthatta volna, öntötte el a harag és szűgyenérzet. Az orvos erősen állt a lábán.

III

Földvári súlyosan megbetegedett. Lemondtak róla orvostársai. Felesége vigasztalhatatlan volt. Egy napon bekövetkezett a halál. Kiterítve feküdt. A rokonok, jóbarátok egymásnak adták az ajtókilincset s fejezték ki őszinte részvétüket Leonának. Miklós is felkereste őt. Könnyelmű gondolkozásmódja nem változott az évek elmúlásával.

— Oh édes Leona! — szólt, rövid idei ott tartózkodása után, — most már ismét rendelkezik szive fölött . . .

Leona arca haragossá vált.

— Miklós! megtúltom, hogy férjem ravatalánál ilyenről beszéljen!

— Igaza van. Hibáztam. Csak engedje mondanom, hogy nem adom fel a reményt . . .

— Elég! Ez időt, körülményt jobban kellene tisztelni tudnia.

— De édes istenem, tehetek-e róla, ha most még jobban szeretem, mint valaha?

A fiatal asszonyt pillanatra megtántortották az őszinte szók.

Azonban csakhamar ura lett helyzetének s megjegyzé!

— Edes Miklós! távozzék most tőlem. Nem vagyok képes önt hallgatni férjem ravatalánál.

— Elmegyek . . . de a viszontlátásra.

— A viszontlátásra.

— Emlékszik-e reá, — kérdezte Paálné, — hol találkoztunk utóljára?

— Balatonfüreden.

— Ugy van . . . Az az még sem ott: Arácson, tudja ott a fürdő mellett, egy kiránduláskor . . . Oh akkor még más szemmel néztem a világba.

— Amennyiben?

— Amennyiben azóta ön — megnősült.

— S nagysád férjhez ment.

— Igen . . . Hallom, maga nagyon boldog.

— Nem kívánok boldogabb lenni.

— Irigylem . . . Lássá én nem mondhatom ugyanazt. Férjem, igaz, jó ember, de . . . Oh hagyjuk e témát . . . Tehát az arácsi völgyben találkoztunk utóljára. Jól emlékezem még most is reá; arra kértem, hogy fusson el a patakhoz egy pohárka vizért. Aztán együtt sétáltunk . . . Akkor én pajkos fiatal leányka voltam.

— Tudom. Engem is, komoly orvos létemre, rávett, hogy egy lepke után szaladjak.

— Igen. És mi elszaladtunk a társaságtól. Aztán kifáradtam. És kértem ülünk le kissé. Közélünkben egy pompás gyepszőnyeg olyan hívólag nézett reánk.

Leültünk. Egész közel egymáshoz. Nagyon ábrándos voltam akkorjában. Megbátor. Azt mondtam önnek, hogy tudnék a felesége lenni. Maga pedig elmosolyogta magát, de attól a mosolytól megijedtem. Aztán szomorúság öntött el . . . Doktor úr miért nem látogat meg bennünket? Férjem, az igaz, meglehetősen unalmas ember, de szerencsére töb-

bet ül a kaszinóban, mint otthon . . . Meg fog látogatni?

— Nem tudom.

— El kell jönnie! Holnap, délután, — egyedül leszek . . . Isten vele doktor úr! — kis kezét nyújtá — Isten vele! Tehát holnap.

Paálné elvegyült az emberek között. Földvári pedig szédülő agygyal maradt állva a terem közepén. Mi akar ez ismét lenni? — kérde önmagától. Felesége hozzálépett.

— Mit beszélgettél olyan érdekesen Paálnéval?

— Semmiség! . . . Haza megyünk edesem?

— Szívesen, ugyis meguntam már a sok osoba fecsegést hallgatni . . . Képzeld Sándor! Miklóssal találkoztam.

— Miklóssal?! hát ő is itt volt?

— Itt ám. Olyan helyre legény lett belőle, hogy nem is hittem volna.

— Itt lakik Budapesten?

— Állandóan. Azt ígérte fel is fog keresni.

— Örvendek! — jegyzé meg gunyos hangsúlyozással Földvári.

— Oh te csalatkozol, Sándor. Miklós jó fiú . . . Mennyi jó napot töltöttem az ő társaságában fiatal lány koromban? Sokat mulattam rajta . . . Képzeld, fülíg szerelmes volt belém.

— Mikor jön el hozzánk?

— Holnapután . . . Haza megyünk?

— Mindenesetre.

— Sándor, ma olyan nyomott hangulatban vagy.

— Migrainem van . . .

Albrecht főherceg életéből
(Apróságok)

I.

A brucki ősi hadgyakorlatok ideje elmúlt. Az azokon részt vett csapatok visszatertek állomásaikra. Albrecht kir. herceg ezredesi egyenruhájában egy Bécs felé menő vonat első osztályú kocsiszakaszba került, ahol egy fiatal buslakodó nő ült, ki azonban az új utitársról semmi tudomást nem vett. — az új utitársról semmi tudomást nem vett. — Alig haladt a vonat néhány perczig s a kir. herceg részvételtjes hangon kérde a fiatal nőt, hogy miért olyan szomorú. A felelet az volt, hogy a nő férje Boszniába helyeztetett át, holott épen most szeretné, ha itthon maradhatna.

— És miért nem kért a férje szabadságot? — kérde a kir. herceg.

Szomorúan felelt a nő:

— Azért, mert tavaly mikor egybekeltünk, volt két havi szabadsága, és most nem kap olyat. Ha a parancsnoka oly szívélyes volna mint ezredes ur, akkor lehetséges volna, de az egy vén medve.

Mosolyogva vigasztalta erre a nőt, megkérdezte a férje nevét s aztán elbucszott a fiatal asszonytól a nélkül, hogy megismertette volna magát.

Két nappal később egy hadsegéd a csodálkozó asszonynak virágbokrotát hozott a kir. herceg névjegyével, melyben ez tudomására adta az örömeiben könnyező asszonynak, hogy férjének engedélyezve lett a két havi szabadság. Most tudta meg a nő, hogy ki volt utitársa.

II.

A novarai ütközet után volt.

Az osztrák csapatok zsákmányul ejtették Carlo Alberto király istállóját is s a lovakat a tiszték közt szétosztották. Albrecht kir. herceg részére is jutott egy paripa. Másnap Radetzky összejött az olasz királlyal, a ki elpanaszolta az esetet és kérte vissza a paripát. Albrecht kir. herceg rögtön visszadta az ő reá esett lovat s Radetzky elrendelte, hogy a többiek is adják vissza. De a tiszték vonakodtak, mert jogos igényük volt. Benedek ezredes volt a tiltakozó tiszték szószólója a porosz hadjárat későbbi boldogtalan hadvezére, a ki azonban a custozai győzelemben döntő szerepet játszott. — Nagyon vérmesen védte a dolgát, annyira, hogy Radetzky fogságra vetette a vitéz ezredes. Albrechtnek volt feladata Benedek kardját elvenni. A kir. herceg úgy teljesítette kötelességét, hogy el-

Miklós megragadta a feléje nyújtott kezét s szenvedélyesen csókoltá meg.

— A viszontlátásra! s eltűnt.

* * *

A néma csendes szobában halk nesztámadt. Leona ijedten nézett körül. Aztán a koporsóban nyugvó férjére vetette tekintetét, — kinek szemei fel voltak nyitva s reá bámultak.

Halálós félelem vett rajta erőt. Aztán végig vágódott a szőnyegen. Bejötték és kivitették. Földvári magához tért: tetszhalott volt! Kiemelték a koporsóból: újra született. Felgyógyult. De a hallott párbeszéd után örökre eltűnt szíve nyugalma s jobbai szerette volna most már, ha örökre néma maradt volna egykor elnémult ajka. Boldogsága csak álom volt mely jött és eltűnt.

Ott állt rendelő szobájának íróasztalánál. Leveleket írt. Egyiket Paálnénak, a másikat Pusztainénak.

„... Akadályozva voltam multkori hívásának eleget tenni Ma délután...”
A másik levélnek egyik pontja pedig ez volt: „Lábai elé borulva óhajtok bocsánatért esedezni. Óh adja meg a módot.”

Ebből a históriából pedig azt a következtést kell levonni, hogy az asszony hűség csak látszólag létezik.

Olyan az csupán, mint a Hortobágy pára tengere: könnyen szétoszlik az első szélfulvatra.

vette a Benedek kardját de egyuttal átnyujtotta a magáét e szavakkal:

— Elveszem a kardját, de nem nézhetem fegyvertelenül Mortan hősét. Fogadja ezredes ur ezt a kardot, melyet apám viselt az asperni csatában, fogadja bátorsága elismeréséül.

Irodalom.

Vaszary Kólos életrajza. A Korrajzok című új folyóirat egyszerre négyes füzetben adta ki a biboros hercegprimás életrajzát. Az arezképpel és kéziratmással diszitett vaszkos kis kötetet maga a szerkesztő Dr. Kőrösy László írta. Vaszary Kólos az egyházközpontok küzdelmek egyik legkiválóbb történeti alakja. Békés szelleme, fennkölt idealizmusa, tündöklő hazafisága és fényes szónoki tehetsége becsülttette tette a nevét a tróntól a kunyhóig. Életrajza valóságos korrajz. Adatokban gazdag, feldolgozásban gondos; több érdekes aktája most jelenik meg először a nyilvánosság előtt. Öszintén ajánljátjuk olvasóinknak. Az ünnepelt egyházfejedelem rokonszenves hangulattal megírt életrajzának ára 1 frt 20 kr; előfizetőknek 90 kr. A husz ivnyi kötet megrendelhető a Korrajzok kiadóhivatalában (Budapest, Andrássy ut 25.) Kapható minden nagyobb könyvkereskedésben.

Levél Debreczennek Fiuméből.

Alábbi érdekes levelet vettük fumei tudósítónktól, adjuk azt a mi drága és mindig kedves emlékü fumei barátaink köréből egész terjedelmében, úgy a mint azt vettük:

Igen kedves főszerkesztő Ur!

Valószínűleg többször mondhattad: No, ugyan, ez a Sforzina nem igen törődik a „Debreczeni Hirlap”-pal.

Akartam írni előbb is; de a vasuti közlekedés oly rendetlenül ment a magyar államvasuti vonalon (az óriási havazások miatt), hogy nem akartam leveletem a havazás veszélyére bizoni leveletem.

Pótolni akarom mulasztásomat és most egy pár dolgot Fiuméről elmesélni.

Magyar lapokat itt csak néha-néha kapunk, épen a havazások miatt, úgy hogy magyarországi eseményekről, csak nagyon is elkésve — veszünk tudomást.

Egy bizonyos időre el voltunk zárva a világtól.

A havat a bóra követte, ezt pedig a sirokko (gyenge), és megint havazás és bóra; így ment ez egy egész hónapon át.

Szokatlan hideg és fagy uralkodik a magyar tengerparton.

Még csak az kellene, hogy a fumei kiadó egy koresolya pályává váljék!

A farsangi élet Fiumében nagyon élénk!

A táncmulatságok sűrűn követik egymást.

A farsangi mulatságok — mondhatnám — legérdekesebbike a „Fiumei Magyar Daloskör” tréfás dalestélye volt, a melynek fényes sikere valóban felülmulata a legvérmesebb várakozást.

Óriási közönség volt jelen; de az estély programja is olyan volt, a milyenhez hasonlót még nem láttak elő Fiumében.

A hadi tengerészeti akadémia bálja városunkban mindig a legelőkelőbbek közé tartozott.

Az ideai bálnak azonban Stefánia főhercegnő, továbbá József m. kir. herceg és IV. Ferdinánd toszkánai nagyherceg jelenléte különös varázst és vonzóerőt kölcsönzött. Az özvegy trónörökösne szíves beszélgetésbe részesülhetek, hogy bemutattattak a Fensé- gének. Vidáman beszélgetett Batthyány-Andrássy Ilona grófnővel, a ki az egész estén át társaságában maradt.

A multkor írtam a felállítandó ipariskola ügyében, t. i. hogy (megint) megkérjük a fumei Rappresentanza a minisztert, kezdje meg újra a tárgyalásokat a fumei intéző kö- rökkel. Reményemnek is adtam akkor kifeje- zést, hogy a Miniszter ur Fiume iparos osz- tályának érdekében meg fogja ezt tenni. A mit reméltem, megvalósult. Egy leirat érkezett

a napokban a városi Rappresentanzá-hoz, a melylyel ez felszólittatik, hogy küldjön ki három tagot a tartandó közös anquettre.

Nagy ezért az öröm az iparosok és a f i u m e i e k k ö z t!

Kedden f. hó. 26 án lesz a hagyományos „Corso di confetti” (czukorka corso). Nagyon fényesnek ígérkezett, mert Stefánia főhercegnő a Fensége kiláiásba helyezte volt megjelenését; de most — Albrecht főherceg bekövetkezett elhunytánál fogva — nem vehet részt. Ep ugy nem vehet részt József kir. herceg családja sem. József kir. herceg a mult évben gyalog vett részt a czukorka- és virágcsatában. Albrecht főherceg elhunya valószínűleg még több — Abbáziában tartózkodó arisztokrata családot fogja visszatartani az ünnepélytől.

Márczius közepe felé jön városunkba Ernesto Rossi, a híres olasz drámai művész, társulata. Rossit egy hosszú, dicsőséges pálya kíséri művészi körútjában.

Budapestnek is volt alkalmá — ezelőtt körülbelül hat évvel — Rossi művészetében gyönyörködhetni. Leginkább erős szerepekben mutatja magát: p. o. Schakespeare tragediáiban!

Rossi E. társulata után jön a taraki opera-saison.

Valószínűleg a következő operákat fog- nak előadni: Gioconda, Manon Lescot és még kettőt, a melyet később fognak elhatározni.

Fiume, 1895 febr. 18

Sforzina Maté.

Megyei és vidéki hírek.

— **A verekedés vége.** Kecskeméten vasárnap este négy részeg huszár összeütközött a rendőr őrzárattal. Az egyik Kátai Pál rendőrőrmester balkarját levágta.

— **Szabolcsvármegye Muzeuma.** Nyiregyházaán a vármegye régiség-muzeumát most rendezi dr. Jóna András vármegyei főorvos, kiváló régész, a ki a Muzeum megteremtője. A Muzeumot, a mely Szabolcs vármegye vármegyházának egyik emeleti részét foglalja el, legközelebb nyitják meg ünnepiesen. Legutóbb Hampel József, a Nemzeti Muzeum régiség-tárának őre tekintette meg a Muzeumot és nagy elismeréssel nyilatkozott róla. Legutóbb egy tizenegyedik századbéli egyes karddal és zabolával gyarapodott, a melyeken az Anjouk-korabeli olasz ízlés tisztán felismer- hető. Ugyanekkor egy római ekevas is érke- zett Turáról.

— **Tűzhálal.** Nagyváradoon Mihucz János favágó tíz éves fiának a ravatala ki- gyuladt, s a holttest porig elégett.

DEBRECZENI ÉLET.

Két napló.

Mindkettő elegáns, drága jószág. — A könyvkötészet remekje. Gazdag könyv, mely- nek selyem lapjait az unalom óráiban szokták forgatni, mint bűvös bibliáját a varázsló, hogy visszaidézzék a multat.

Az egyik egy fiatal uré, a másik egy hajnalszép kisasszonyé.

Titkon lopva libbentsük fel a könyv fe- delét s tekintsünk bele...

A fiatal ur haza ért.

Nem hozott üdülést az esteli sétáról

Még hevesebben zugott a feje, még erőse- ben lüktetett a vér halántékai és a baloldal körül.

Mit cselekedett?

Amint ott a korzón sétált, tekintete egy előtte haladó villó alakra röpönt. Rögtön megismerte.

Hogyne ismerte volna meg, mikor örökké magával hordozza mosolygó photographiáját a szívében?

Régóta ismeri, régóta kíséri már azt az édesen bimbózó leányt, azt a kis királynőt,

aki abban az alacsony külvárosi házikóban huzza meg magát, s bizonyosan kézimunkája után él.

Oh, de bizonyára cherubinok állanak őrt az ajtaja előtt, — akik kitiltják onnan a csalogány-dalolás idejében odalopózkodó csábot . . .

És ő a vakmerő, az eszeveszett most mit cselekedett?

Fékét lerázott, sziporkázó vére által üzetve odalépett a hölgyhöz, szemtelen, heves imádat sugalta lázas bókokat mondott neki, s végre följárlotta karját — a hazakisérésre.

A hölgy persze a durván érintett ibolya piruló haraggal támadt reá:

— Uram!!!

Mennyi főséges volt a testtartásban, mennyi lesújtó megvetés a hangjában!

Hephaistos, ez az Aetna kebelében izzadó jámbor görög kovács soha életében nem kovácsolt össze annyi villámot Jupiter számára, mint amennyi most ezekből a felragyogó szemekből az ifjura lövelt.

Önmagát átkozva tért haza.

Megsértette imádata tárgyát! Megbecsületelte előtte önmagát.

S epés haraggal, dühtől reszkető kézzel, erőszakos vonásokkal karcolta be naplójába:

„Ma egy óriási ostobaságot követtem el! . . .“

* . . .

Izgatottan, remegve tért haza a kicsi.

Futott — miért?

Nem birt nyugodtan pihenésre térni.

Mit cselekedett?

Egy hűséges fiu sompolygott utána, egy délcég, de előtte megalázkodó alak, ki őt annyira szerette . . .

S ő vad haraggal támadt rá, elutasította, hogy tán soha sem mer felé közeledni többé.

Ugy érezte magát, mint a szomjas őz, aki hosszas, égő epedés után végre bőséges, üde forrásra lel, ahol torkoskodva elégitheti ki belsejében izzó gyötrelmes szomját . . .

Mennyire le volt sujtva az az ifju . . .

Porba dőlt az ártatlanság előtt, azzal vádolva magát, hogy azt sárral dobta meg . . .

S a bitor arcú, odalisk termetű fiatal teremtes bosszankodva sietett iró asztalához, hevesen föltárta naplóját s perczegő tolla nyomán e szavak születtek a lágy, sima, fehér papíron:

„Ma egy óriási ostobaságot követtem el! . . .“

Városi rendkívüli közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, febr. 21.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága néhány sürgős elintézését igénylő tárgy miatt ült ma össze rendkívüli közgyűlésre. A tárgysorozat öt pontj. közül különösen kettő birt ilyen különösebb fontossággal, melyek városunk kulturális haladásának előmozdítására is nagy kihatással lesznek megvalósításuk esetén.

A városnak közügyeit e tekintetben is teljes buzgalommal lelkükön viselő városatyák szokatlan érdeklődéssel gyülekeztek s a közgyűlés előtt kisebb csoportokba verődve élénk vita kíséretében pertraktáltak a Havranek és Gerster-féle tervek előnyeit vagy hátrányait.

A közhangulatból ítélve, a nagyobb többség a Havranek tervének elfogadása mellett

nyilatkozott, mint a mely belső kiképzés tekintetében a czélnak inkább megfelel.

A közgyűlés lefolyásáról tudósítók a következőket jelenti:

Gróf Degenfeld József főispán közel fél tíz óraker jelent meg a közgyűlési terem sűrű padsorai előtt. Üdvözli a bizottság tagjait és a gyűlést megnyitja.

Részvétellel emlékezik meg a felséges uralkodó házat pár nappal előbb ért nagy veszteségről, mely Albrecht kir. herceg elhunytával sujtotta. Indítványozza, hogy a gyászban való részvételének a bizottsági közgyűlés a magas trón előtt kifejezést adjon s ennek tolmácsolása végett fölterjesztést tegyen a miniszteriumhoz.

Egyhangulag elfogadták.

A honvédelmi miniszter leirata a honvédség részére a nagyerdőn építendő töltegyraktár ügyében a következő elintézés nyert: A város a töltegyraktárt felépítteti s ennek költségére 1250 frtot előirányoz; honvédelmi miniszterium a töltegyraktárért a városnak évi 315 frt bért fog fizetni.

A törvényhatósági bizottságnak 1894 évi július havi közgyűlésén a kereskedelemügyi miniszterium részére megajánlották a Debreczenben felállítandó vasuti gép- és kocsijavitó műhelytelep czéljaira szükséges földterületet, melynek egy része a város tulajdonában levő földterületből, más része pedig magányosoktól kisajátítandó területből kerülne ki. Föltételül ki volt kötve, hogy a be nem épített földterület tíz év leforgása alatt visszavetessék s a város joga e tekintetben csorbát ne szenvedjen.

A kereskedelemügyi miniszterium nem fogadta el ezt a föltételt s le is irt e tárgyban a belügyminiszteriumhoz. E szerint a m. kir. államvasutak igazgatósága utólagos miniszteri jóváhagyás föltételezése mellett hajlandó a vasuti műhely czéljaira átengedett földterületből 20 kat. holdat a város tulajdonába átbo csátani s ezért csupán jogelismerési díj fizetését kívánja.

A jog- és pénzügyi bizottságnak e tárgyban meghallgatott véleményével egyetértőleg a tanács javaslata a föltételek elfogadása mellett szól.

Engedtessek át a műhely czéljaira 70 kat. hold, a melynek 10 év alatt be nem épített része azonban a város czéljaira fordítható. Az államvasutak igazgatósága 20 holdat már egyszerű beépíttetne, de a város nem zárkozhatnék el az időközönként eszközözendő építkezésektől sem, amennyiben azok a gépjavító műhely czéljaira szolgálnak.

A város a szükséges területet az államvasutak igazgatóságának tulajdonába bocsátaná és a telekkönyvi bekebelezést saját költségén eszközölné egy év leforgása alatt. A területből 20 hold legkésőbb tíz év múlva a város tulajdonába vissza bocsátassék. A városnak joga lesz alhaszonbérbe adni. A jogelismerési díjat 20 koronában látnak megállapíthatónak.

A jogilletéki és tulajdonjog bekebelezéssel felmerülő költségeket a bélyegköltséggel együtt a város viselné. Ez az összeg különben is csak 850 frtra rugna.

Az ilyen értelemben tett tanácsi javaslatot a bizottsági közgyűlés egyhangulag elfogadja.

Következett a városház építési tervre vonatkozólag beadott felelbezés elintézése.

Kola János dr. bizottsági és szakértői vélemények felolvasását kéri, a melyeknek meghallgatása után előterjeszti a bizottsági tagok tegnapi értekezletének határozatoszerű véleményét, amelyről lapunk más helyén számolunk be. — Indítványozza, hogy a bizottság fogadja el a Havranek-Adriányi-féle tervet.

Rössler Richárd a Gerster-féle terv mellett szól s azt bizonyítja, hogy ezen épen úgy végbe lehet vinni a belső mint a külső átalakításokat. Szól tovább a költségvetésről, mely a Gerster-féle terv szerint a 230 ezer forintot nem lépné túl. Kéri a nagy építendő bizottság véleményének elfogadását.

Abraham László azt hiszi, hogy tévedt, mikor a Gerster-féle terv mellett foglalt állást annak idejében s bevallja, hogy

meggyőzötve az ellenkezőkről felelbezését e tárgyban azért nyújtotta be. Ajánlja a Havranek tervét. (Eljenzés.)

Többen szavazást sürgetnek.

Juhász Ignác a Havranek terve mellett szól. A hiányok pótlásával adassék ki a terv készítőjének.

Simonffy Imre kir. tan. polgármester ezuttal is a Gerster terv mellett szavaz. Ugy látja, hogy a bizottság tökéletesen egyik tervvel sincsen megelégedve, de most már választani kell a kettő közül.

— Szavazzunk, szavazzunk! — felkiáltások mindenfelől.

Kola János dr. megbízatásánál fogva kéri a szavazás elrendelését.

Gróf Degenfeld József főispán a közgyűlés felfogásától teszi függővé a kérdés fölvetését. Minthogy tanácsi előterjesztés nincsen, gróf Degenfeld József főispán a Kola János által társai nevében benyújtott indítványt teszi fel kérdésül.

Elfogadja-e a bizottsági közgyűlés a Kola János dr. és társai indítványát, mely a főügyész által megfélebbezett tanácsi vélemény ellenére a Havranek-Adriányi-terv mellett foglal állást?

Elnöklő főispán elrendeli a benyújtott kérelemben indokolt névszerinti szavazást, melynek eredménye a következő lett: A Kola János dr. indítványa mellett szavazott 79 bizottsági tag, ellene pedig 1 bizottsági tag.

Tehát a nagyobbépítendő bizottság és tanács határozatával szemben a városháza építése a Havranek-Adriányi terve szerint fog eszközöltetni.

A városháza épületének két emeletre való átalakításával szükségessé válik, hogy az épület alatt levő bolthelyiségek tulajdonosai az építkezési idő tartamára helyiségeikből kiköltözzenek.

A bolthelyiségek mostani tulajdonosai kérvényt nyújtottak be a városi tanácshoz, melyben a következő ajánlatot teszik:

Hajlandók a két évi időtartamra terjedő építkezési időre kiköltözni helyiségeikből a városház épülete körül felállítandó fabódékba, de csak olyan föltétel mellett, hogy ha a város kész előbbi helyiségeiket a mostani bérosszeg mellett hat évi időtartamra nekik ismét átengedni.

A kéressel szemben, a városi tanács a jog és pénzügyi bizottság jóváhagyó véleménye daczára is, csak két évi időtartamra javasolja e kedvezmény megadását.

Márk Endre a méltányossági tekintetekre hivatkozik, midőn helyesnek és igazságosnak találja a kérvényezők kívánalmának megadását. Mondja ki egyszersmind a közgyűlés már most, hogy ezen időnek eltelté után nyilvános árlejtés útján eszközölttesse a város a bérleteket, hogy e tekintetben is okulhasanak.

Kola János dr. szintén a hat év megadására mellett szólal fel.

Gróf Degenfeld József: Ez a kedvezmény azonban csak abban az esetben adatik meg, ha a városháza építése 1895 július havában megkezdhető lesz.

Simonffy Imre maga részéről e tulajdomban menő kedvezményt nem fogadhatja el. A hat éves meghosszabbítást csak a két sarkon levő üzletre látja alkalmazhatónak, a többire nézve pedig csak három évre kívánja a szerződés meghosszabbítását.

Jóna Dániel a három évet hozza ajánlatba.

Márk Endre csatlakozik Simonffy polgármester indítványához.

Bakonyi Samu dr. a hat évről általános megadását óhajtja.

Abraham László négy évet proponál.

Király Ferencz dr. nem járulhat a polgármester javaslatához s elfogadásra ajánlja a jog és pénzügyi bizottság javaslatát.

Hajdu Gyula a bódék felállítását a bérlőkre kívánja ruháztatni.

Nem fogadják el.

Gróf Degenfeld főispán fölkéri mindazon bizottsági tagokat, kik a várossal szerző-

dési viszony

tartózkodjan

1.) Elf

tanács javas

tást kíván k

Nem fo

2. Elfo

gármester i

— 46

ják. E szeri

évi kedvezm

donosok bé

évre hossza

A több

esik.

Hevesv

zése tárgya

ügyi minisz

pártolás vé

sági bizotts

A kö

veszi.

Gróf

könyvek hi

ját tüzte ki

gya nem v

— A

napra ujab

multságos

Egyik legé

nem vesz

mégis a l

elje. A je

a ki legsik

tárgyval

— A

zottsági ta

után 3 óra

nek tárgya

építésére l

tervnek m

közgyűlés

adja elő. L

a nagyépi

fel, melyb

val 3 ellen

Juhász

Miklós dr.

László, J

Fráter

Samu dr.

kezelt na

eltérőleg

a Havran

gyűlésnek

elrendezés

zése tekin

kiképzés

monumen

óra előtt

— V

furesán, s

tak utazn

Debreczen

utaztak.

vonat a

képesek

lehet az

gyakran

dályok, d

a vasuti

lósággal

ülni, a h

történt m

az utasok

juk nem

—

mint a f

hét mulv

mulva. A

utóbbina

ból, hób

mi sok

szegény

—

pénzügyi

ból kijel

ital, mel

dési viszonyban állanak, hogy a szavazástól tartózkodjanak. Erre felteszi a kérdéseket:

1.) Elfogadja-e a bizottsági közgyűlés a tanács javaslatát, mely két évi meghosszabbítást kíván kikötni.

Nem fogadták el.

2.) Elfogadja-e a közgyűlés Simonffy polgármester indítványát.

— 46 szavazattal 26 ellenében elfogadják. E szerint a két szeglet boltra nézve a 6 évi kedvezményt megadják, a többi üzlettulajdonosok bérszerződéseiket pedig csak három évre hosszabbítják meg.

A többi kérdés tárgyalanná válva el-esik.

Hevesvármegye a vicinális utak rendezése tárgyában a m. kir. kereskedelemügyi miniszterinmhoz feliratot intézett, melyet a pártolás végett Debreczen város törvényhatósági bizottságának megküldött.

A közgyűlés egyhangulag tudomásul veszi.

Gróf Dégenfeld főispán a jegyzőkönyvek hitelesítésére holnap délelőtt tíz óráját tűzte ki a közgyűlést, minthogy több tárgya nem volt, berekeszti.

NAPIHIREK.

Debreczen, február 21.

— A jégűnepély érdekességét napról napra újabb és újabb eszmékkel s életrevaló, mulatságos tervekkel emeli a rendezőség. Egyik legérdekesebb verseny lesz az, melyben nem vesz tényleg ugyan részt senki, de talán mégis a legnagyobb kíváncsisággal néznek eléje. A jelenlévő hölgyek közül ugyanis azt, a ki legsikkesebben fog korcsolyázni, értékes tárggyal fogják meglepni.

— A városi kör értekezlete. A városi bizottsági tagokból álló városi kör tegnap délután 3 órakor népes értekezletet tartott, melynek tárgyát az képezte, hogy a városháza építésére beadott pályatervek közül kiváló két tervnek melyikét ajánlja elfogadásra a városi közgyűlésnek. Stáhl Géza rövid történetét adja elő. Király Ferencz dr. kivánságára a nagyépítető bizottság véleményét olvassák fel, melyből kitűnik, hogy a bizottság 10 szóval 3 ellenében pártolja a Gerster tervét. — Juhász Ignác, Márk Endre, Balkányi Miklós dr., Szilágyi Károly, Ábrahám László, Jóna Dániel, Kola János dr., Fráter Imre dr., Tóth István, Bakonyi Samu dr. és mások felszólalása után az értekezlet nagy többsége a tanács javaslatától eltérőleg és a szakvélemények elfogadásával a Havranek-Adriányi-féle tervet ajánlja a közgyűlésnek elfogadásra, mivel ezen terv a belső elrendezés, a lépcsőház, a nagyterem kiképzése tekintetében teljesen megfelelő, a külső kiképzés tekintetében pedig igen könnyen monumentálisra tehető. — Az értekezlet hat óra előtt véget ért.

— Vonatkisiklás. A multkor azok jártak furesán, akik Miskolcra Debreczenbe akartak utazni, most azok jártak pórul, a kik Debreczenből Miskolcra induló éjjeli vonattal utaztak. Tisza-Lucznál ugyanis kisiklott a vonat a vágányról s azt reggelig sem voltak képesek vágányra állítani. Nem tudjuk mi lehet az oka, hogy a tisza-lucei állomásnál gyakran fordulnak elő ilyen közlekedési akadályok, de alighanem kevés a személyzet és a vasuti alkalmazott ez állomásnál. Már valóságos félnék az utasok arra a vonatra felülni, a hol a mostani eset már nem először történt meg. Különben a kisiklás alkalmával az utasoknak az ijedtségen kívül semmi bajuk nem történt.

— A tél igrékszik kitombolni magát. — mint a farsanguló közönség. A farsangnak egy hét múlva vége s a télnek is vége 1 hónap múlva. Az előbbi sokkan sajnálják, de az utóbbinak mindenki ösztintén örül, mert a fagyból, hóból és hidegből igen sok jutott ki, a mi sok szenvedést és nélkülözést okozott a szegény embereknek.

— Adóköteles és adómentes italok. A pénzügyminiszter fölmerült kérdések alkalmából kijelentette, hogy a borhoz hasonló ama ital, melyet a gyümölcsnek erjedés alá bocsá-

tott levéből nyernek, gyümölcsbornak tekintendő, mint ilyen tehát a törvény értelmében boritaladó alá esik.

— Titokzatos történet. Furesa helyzetbe jutott szintársulatunk egyik szép-szemű kardalosnéja, a sugár termetű Gizike. Budapestről Debreczenbe jövet a vasuti kocsiban megismerkedett egy hölgygyel, aki szintén Debreczenbe igyekezett. Imeretséget kötött vele s ami a nőknél olyan gyorsan megy, a debreczeni indóháznál, már mint testi-lelki jó barátónak, szálltak le a kupéból. — Karonfogya tartottak a kijárat fele, mily nagy volt azonban a szép kardalosnő meglepetése, mikor Neumann éber és ügyes detectívünk oda lépett az ismeretlen hölgyhöz bocsánatot kérve a szép Gizától, karonfogta utitársnőjét s visszavezette a vonathoz, ráparancsolva, hogy valamiképen meg ne kísértse a városba bejönni, mert a rendőrség örök időre kitiltotta az elegáns öltözötű hölgyet Debreczenből. A hölgy nem ellenkezett, bámulatára a szép kőristanónék, kit alig ajándékozott meg a sors egy barátónóval, már is elragadta tőle — Neumann biztos szigora. — Hogy miért tiltották ki azt a hölgyet Debreczenből s általában ki volt a titokzatos idegen azt nem tudja sem a szép Giza, sem mi. Ez talány előttünk is. — Hanem megfejtésére bár nem tűzünk ki határidőt, akik megfejtik azok között nem sorolunk ki semmit. —

— Kémény tűz volt tegnap a déli órákban a „Margit“-fürdő telepén. A megjelent tűzoltók azonban minden komolyabb veszélynek elejét vették.

21° híd. Nagyon megérezte ezt a magas foku hídeget Simon György lippai illetőségű vándorló legény. Nem volt se kosztja se szállása, de még jóra való ruhája se. Képzelt, hogy jótétemény volt neki a rendőrség pártfogása, a ki bevitte a II-dik kerületi alkaptánysághoz, melynek dtyijából várja illetőségi helyére való tolonczoltatását.

— Gazdasági felolvasás. Fokozottan növekszik a gazdák érdeklődése a gazdasági felolvasások iránt. Felhívjuk most is figyelmüket, a szombat d. u. 5 órakor a gazdasági tanintézetben, Kerpely Kálmán tanár által tartandó felolvasására. Targya lesz: a növénytermelés keretéből „a kender termelés”.

— Iskola bál táncrendje. El nem mulaszthatjuk e helyen megemlíteni, hogy városunk iparosainak disze, a kit valóságos művészek nevezhetünk szakmájában, Dávidházy Kálmán könyvkötő az izr. iskola bálra oly csinos táncrendeket készített, a melyek izlés tekintetében magasabb művészi szempontok előtt is megállják helyüket. Az ilyen iparos büszkesége városunknak.

A megtámadott főispán.

Városszerte méltó megbotráncozással pertraktálják azt a jog és alaptalan támadást, a melylyel köz és társadalmi életünk jelesét, Debreczen város fejét, szeretve tisztelt és közbecsülésben álló főispánunkat a D. R. U. illette.

Felállit egy képtelen, egy meg nem történt esetet, hogy szenzációt kovácsoljon belőle s hogy rosszakaratu támadásával foltot ejtsen közéletünk e jelesének mindenkor és minden helyen elismeréssel méltatott működésén.

Ez a személyes támadásaiban következőket ujság közlése az irta, hogy a főispán, a megyebizottsági tagok tiszteletére adott ebéd a zenekarral játszatott, a melynek primását a Kossuth bankettből kifolyólag királysértés miatt vád alá helyezte az illetékes hatóság; azt irta, hogy ezt Budapesten neheztelőleg említik s hogy a törvényszék ítéletének meghozatala előtt a főispán ez eljárása,

tüntetésszerű — visszatetsző s hogy a főispán a bankett incidens folytán ejtett sebek feltépésére újabb alkalmat szolgáltatott.

Ez az ujság a maga kis körével nem elégedett meg, de merész és mint később kitudott alaptalan támadását kivitte az ország elé, valószínűleg onnan ment szét a fővárosi lapokhoz a távirat, így akart erőt, élt kölcsönözni fellépésének, amely tekintve az alaptalan esetet — a nyilvánosság terén s tollal a kezében a közvélemény szolgálatában álló hirlapirótól soha meg nem bocsátható és eléggé el nem ítéltető eljárás volt.

Joggal mondjuk ezt, mert másnap maga az az ujság jelentette ki, hogy a vád alá még csak nem is helyezett zenekar, jelen sem volt a főispáni banketten.

Önkénytelenül feltámad tehát az eljárás méltán megbotránczó közönség kérdése, hogy mi czélja lehetett az olyan támadásnak az olyan meghurezolásnak, amelynek éppen semmi alapja nincs? Egy napra, egy rövid időre szenzációt akart teremteni, vagy hatalmát akarta a főispánnal szemben éreztetni; szenzációt, nem törődve azzal, hogy eljárásával tiszta jellemet, vele egy fejéhez ragaszkodó közönséget sért meg, kivitte undok harczát a piacra, beszéd és megbotránczás tárgyává akarta tenni.

Nos hát a támadás visszapatann, az él a támadóra vág, mert felzudul a sajtó, felzudul a közönség és a jogtalan, az alaptalan támadással szemben főispánjának méltó elégtételt kér, kíván sőt követel.

Mi eddig hallgattunk ezzel a kérdéssel — jó lehet első percztől kezdve elíteltük a támadást — mert indokát, okát akarjuk előbb látni a D. R. U. gyorsan megezőfolt, tehát alaptalan kirohanásának. De most, midőn a fonalat megtaláltuk, midőn a támadásban a szándékosság undok fegyverét felismertük, halgatni már csak azért sem fogunk, nehogy ezzel, az ilyen s az ehhez hasonló eljárásoknak továbbra is tért és utat engedjünk. Mi, a sajtó becsületes munkásai, arezpirulással látjuk és halljuk, hogy mi történt itt.

Az történt, hogy a főispáni bankett napján a D. R. U. szerkesztője — a kinek levelezései városszerte ismeretesek — levelet intézett a főispánhoz is és arra kérte fel, tegelehetővé, hogy a főispáni bankettek alkalmával hirlapirói működésének ő is megfelelhessen.

A mi főispánunk, aki körültekintő figyelmességében mindenkor tisztelettel adózott a sajtó munkásainak, aki nagyobb szabású ebédnél a korrekt s a nyilvánosság elé szánt tudósítások érdekében, soha sem feledkezett meg a hirlapok képviselőiről, — szűk s különben is zártkörű ebédre nem hivta meg a D. R. U.-ot, de más ujságirót sem.

Ez nyomára vezet az alaptalan támadás indokának; nyomára vezet és magyarázatát adja, miért s milyen körülmények hatása alatt látott a támadó közlemény napvilágot.

Ezt a módját az ujság irásnak, a tiszta jellemeknek — ha pillanatra is — de megsértését, jogtalannak ismerjük. — A hirlapirói működés, a becsületes törekvés ilyen elhalványítása ellen teljes erőnkől tiltakozunk s midőn szeretve tisztelt főispánunknak az egész eljárás leleplezésével megakarjuk adni az elégtételt, a nyilvánosság, a közönség ítéletére bizzuk, milyen hitelt adhat továbbra, ama örök rágalmaszásban és személyeskedésben szenvedő ujság közleményeinek.

A „Debreczen“, városunk és vidéki függetlenségi pártjának hivatalos lapja e dolgról a következőket írja:

„Kitűnik, hogy a „D. R. U.“ hasból írta meg az egész dolgot, mert tudomása se volt arról, (nekünk se volt tudomásunk róla), hogy a főispáni banketten melyik zenekar muzsikált. Most jön azonban a dolog java, a bonnyolulat. A Pesti Naplóban ugyanis tegnap a következő hír látott napvilágot:

„A megintett főispán. Különösen hangzó kis hírt táviratoz nekünk debreczeni levelezőnk. Hajdumegye főispánja, gróf Dégenfeld József, a megye közgyűlési tagjainak a tiszteletére bankettet rendezett s ezen a banketten Rácz czigánybandája játszott, ugyanazé a Ráczé, akit az ismeretes királlysértési ügyben vád alá helyeztek. A főispán mondja a távirat, e miatt intést kapott Budapestről.“

Mennyi abszurdum egymás után! Rácz Károly nem muzsikált a főispáni banketten; a főispánt mégis megtámadta a „D. R. U.“ e miatt! A főispán nem kaphatott „megintést“, mert a tény, melylyel a „D. R. U.“ által vádatott, nem történt meg. — Még tovább: Rácz Károly még mindig nincs vád alá helyezve; valószínű, hogy nem is fogják vád alá helyezni, mert ő jelen sem volt akkor midőn zenekara ráhuzta azt a nótát, hogy a német ilyen, meg amolyan. Így pusztul el minden vád, s így sül ki, hogy a „D. R. U.“, mely most tréfával akarná elűzni a dolgot, egy szenzációs ujdonság kedvéért öntudatosan áldozta fel — az igazságot! Gratulálunk a „Csokonai“ r. társaságnak, mely egyik lapjában a „Debreczeni Ellenőr“-ben, dicsőíti másik lapjában, a „Debreczeni Reggeli Ujságban“ pedig elféli a főispánt. Mindenesetre érdekes üzleti eljárás.“

Csak arra vagyunk még kíváncsiak vajjon van-e szüksége a Csokonai nyomda részvényeseinek arra, hogy mások becsülete bemecskölésének megkísérlésével szerezzék meg számukra az osztalékot?

SZÍNHÁZ.

* **Troubadour.** Tegnap este harmadszor ismét báli napon kis számú közönség gyönyörködött a Verdi dallamos részekben bővelkedő operájában. Vendégünk is volt ez estén, Hunfy Imre, a szatmári szintársulat tenoristája, ki a beteg Kozmát helyettesítette. Manricot énekelte értelmesen, izléssel. Nem nagy terjedelmű, de igen szépen iskolázott, érzelmek kifejezésére föltűnően alkalmos, behizelgő hanggal rendelkezik, mely a mezzóban lágyan cseng, sőt a magasabb regiszterekben is élvezhető. Pianissimoi erőteljesek, játéka is kielégítő. A közönség a vendéget rokonszenvesen fogadta. Leonórával való nagy jelenése után háromszor hívták lámpák elé. — **Ruzsinszky Ilona** ezuttal is brillirozott hangjával, de játéka természetesség tekintetében nagyon is fogyatékos volt. **Ferenecz, Galyasy** kitűnően megállották helyüket. **Margó Zelma** a nem neki való szereppel és ének partival csak bajlódott, de feladatát megoldani nem tudta. **Váradinak** a hangja nem alkalmas erre a szerepre, a játékaról meg nem is szólunk, mert az egyáltalán nem volt. A karok elég jól működtek — 6.

Mulatságok.

Mikor lesz tánczestély?

Márczius 9. Az Emke debrecz ni főiskolájának bálja a Bika szálloda dísztermében.
Márcz. 2. Az ev. Fillegyűlés t a estélye az „Arany Bika“ szálloda dísztermében.

Az izraelita iskolából.

A debreczeni izraelita ifjuság tegnap este minden tekintetben sikerült bált rendezett tegnap este a „Bika“ szálloda dísztermében.

Hogy a mulatság olyan jól sikerült, a rendezőség, de különösen dr. Hütter Károly biz. elnök érdeme, ki buzgósaért dicséretet érdemel.

Csinos tánczrendeket kaptak a hölgyek; a négyeseket 70—80 pár tánczolta.

Jelen voltak a mulatságon előkelőségeinken kívül gróf Dégenfeld József főispán, Reichmann Armin hitközségi elnök és még számosan.

Ott voltak továbbá:

Ur hölgyek: Altmann Sámuelné, özv. Altmann Józsefné, dr. Balkányi Edéné, dr. Balkányi Miklósné, Békési Albertné, Benedek Mátyásné, (Ermihályfalva,) Berger Vilmosné, Berger Henrikné, Berger Mórné, Biederemann Józsefné, Breuer Miksáné, Falk Lajosné, Ernst Vilmosné, Feldmann Bernátné, Fisch Ignáczné, Fischbein Ignáczné, Fleischmann Mórné, dr. Fon Antalné, Geiger Simonné, Goldblatt J.-né, dr. Goldstein K.-né (Derecske) Goldberger Lajosné, Grancz Mórné, özv. Grossmanné, Handel Gusztáv (Fejérmegye,) Hartstein Kálmánné, Hartstein Péterné, Jakabovics Aladárné, Katz Hermanné, Kannengieserné, Kepes Mórné, Kovács Antalné, Kovács Beláné (Ermihályfalva), Kovács Dezsőné, özv. Klein Józsefné, László Albertné, Léderer Mártonné, Liedermann Arminné, Lippmann Sámuelné, Lusztig Károlyné, Löw Zsigmondné, Nagy Albertné, Péterfi Benőné, dr. Popper Mórné, Havas Dezsőné, dr. Reichenberger Fülöpné, Reichmann Arminné, özv. Reiner Henrikné, Rosinger Lajosné, Schmidt Jakabné, Roth Sámuelné, Schwarz Rezsőné, Schwarz Lajosné, Schwarz Vilmosné, Stern Ödönné, Simonovics Dezsőné, Stern Józsefné, Stern Péterné, Várady Ignáczné, Weisz Lévyne, Weisz Sándorné, Weisz Zsigmondné, Weisz Mihályné.

Kisasszonyok: Altmann Irma, Békési Etel, Benedek Ilona, Berger Margit, Biró Frida, Brück Leona, Deutch Margit, Fejér Hermin, Feldman Malvin, Feldman Jolán, Fisch Paula, Fischbein Ika, Fleischman Aranka, Grossmann Emma, Grossmann Milly, Hartstein Zseni, Jakobovics Etel, Kannengieser Emma, Kepes Helén, Karfunkel Olga, Klein Teréz, Neumann Lenke, Reichenberger Sárika, Reiner Ika, Reiner Bella, Rosenthal Szeréna, Rosinger Gizella, Róth Matild, Stern Mariska, Sorger Irén Schif Sarolta, Siehermann Gizella. A mulatság a legrózsásabb hangulatban folyt egész a hajnali órákig. A tánczhoz a Magyarri testvérek kitűnő zenekara húzta a szebbnél szebb nótákat.

② **A népkör ladányi népkör** tagjai szépen sikerült tánczestélyt tartott szombatn este a vendéglő nagytermében. A látogatott tánczestély a népkör könyvtára javára rendeztetett. A jótékonycselekedés 18 frt 75 kr. tiszta hasznot mutatott fel.

Különfélék.

+ **A regény vége.** Ifj. Károlyi György gróf, évekkel ezelőtt, mint az köztudomású, egy szép napon eltűnt a fővárosból, vele együtt távozott a népszínház egyik naivája is — anélkül, hogy búcsút vett volna a világot jelentő deszkaktól. A kiskoru szökevények, hosszas hányattatás után, miközben bebarangolták majdnem az egész földtekét, végre is az oltár előtt elmondhatták a holtmíglan-holtáiglan s a kis naiva, Frank Boriska gróf Károlyi Györgyné lett. Most arról értesülünk, hogy Károlyi György gróf egész telhetetlen gyűlölet czimén benyújtotta a válókeresetet, neje szül. Frank Boriska ellen, a budapesti szen. széknel, indokolásában kiemelve, hogy a házasság mekötésénél félre lett vezetve.

+ **Rablótámadás egy grófi palotában.** Halatlan vakmerőséggel elkövetett rablótámadás történt az éjjel a főváros közepén, az Egyetem-utcában levő gróf Károlyi-család palotában. Az arisztokraczia egyik kiváló nőtagja, özv. gróf Károlyi Gyuláné ellen követtetett el rablási kísérlet, amely hogy végzetessé nem vált, csakis a grófnő lélekjelenlétének köszönhető.

A gróf Károlyi-féle palotában ez idő szerint özv. gróf Károlyi Gyuláné sz. Pálffy grófnő lakik gyermekeivel. A grófnő lakosztályában, a melynek ablakai a gróf Károlyi-utcára nyílnak, az éjjel 2 és 3 óra között egy ismeretlen egyén hatolt be s a grófnő hálószobájába lépve, egy szál gyufa fényénél

iparkodott magát a szoba berendezése felől tájékozni. A grófné a halk neszre fölébredt, álmából s lképzelt, mennyire megijedt, a midőn ágya előtt egy ismeretlen férfit látott állani. Az ismeretlen, midőn meglátta hogy a grófné felébredt, odalépett ágyához s udvariassan hangon így szólt a megrettent nőhöz:

— Kegyelmes asszonyom! Pénzt akarok! Gyorsan, gyorsan adja ide!

A grófnő cselhez folyamodott, azt állította, hogy a másik szobában tartja a pénzt. Mig azonban a másik szobába mentek volna a grófnő segítségért kiállt. A lármára az ismeretlen támadó elmenekült.

Mindentéle.

× **Leyden tanár a tuberkulozisiról.** A híres berlini professzor e hó 15-én fölolvasást tartott a tüdővészről, melyben kimutatta, hogy az emberiségnek $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{6}$ része esik e rettenetes betegség áldozatául. Negyven év előtt még gyógyíthatannak hitték a tüdővést, de egy német orvos bebizonyította ennek ellenkezőjét. Nagyon szép sikereket értek el a Brehmer-féle gyógyintézetben, egészségügyileg szabályozott kezeléssel, de tulajdonképeni értelemben vett értelemben vett orvosszerek ma sincsenek a tuberkulozis ellen. A humanitás azt követeli, hogy az eddigi drága gyógyintézetek mellett, a szegény tüdőbetegek, főképen a munkások részére is létesítsenek közalapokból föntartott nyilvános szanatoriumokat. Ez tekintettel a betegség ragályos mivoltára a társadalom érdeke is megköveteli. Angolország jár elől e téren, hol már 1814-ben nyitották meg a tüdőbetegek első kórházát, melyben ma közel 4000 beteget ápolnak. Bécsben Schröther tanár 300,000 forintot hozott össze e célra, Németországban pedig már is több gyógyintézet áll fönn tüdőbetegek számára. Többek közt azt is fölemlítette Leyden tanár, hogy a német birodalomban több mint öt negyedmillió tuberkulózus beteg él, kiknek nyolcz százaléka hal meg átlag minden esztendőben.

× **Ügyes válasz.** Egy fia gyönyörű dán kutyával sétál ez utczán. Egy embernek föltűnik a szép kutya és így kiált föl:

— Mily gyönyörű állat!... Szinte szebb, mint a gazdája!

A fia erre nyomban visszavágja:

— Sajnálom, hogy önnel nincs itt a gazdája, mert így nem tehetek összehasonlítást!

× **A reklám netovábbja.** Egy amerikai alagut bejáratánál a következő hirdetés olvasható:

A t. cz. utasok gondolják meg, hogy ha ez az alagut beomolnék és valamennyiüket agyon zuzná, nem örülhetnének többé ama pamutingek páratlan előnyeinek, melyek csakis X-nél Brooklinban, darabonként 1 dollárjával kaphatók.

Közzgazdaság.

A gazdsági egyesület fölolvasásai:

Február 23. Az állattenyésztés köréből. Előadó: Szabó István.
Márczius 2. Az 1896-iki gazdasági kiállítás. Előadó: Szűcs Mihály.

Budapesti gabonaüzsdé. Buza. Az üzletben ma nyomott hangulat uralkodott. A kínálat elégséges és sürgösebb volt, a malmok ellenben tartózkodók maradtak. Eladatott mintegy 15,000 métermázsa, többnyire raktározott áru, amelyért itt-ott néhány krajcárral gyengébb árt fizettek.

Más gabonaneműekben igen csekély forgalmunk volt, tartós áron.

Határidőüzlet. Az üzlet ma is csendesesen folyt le. A forgalom gyenge maradt, az irányzat hanyatló. Csak repce szilárdult meg a tartós hideg következtében.

Forgalomba került:
Buza őszre 6.96—6.93.—
Buza tavaszra 6.55—6.52.—
Rozs tavaszra 5.46—5.43.—
Tengeri május—juniusra 6.25—6.21—6.22.
Zab tavaszra 6.06—6.04.—
Káposztarepce aug.—szept. 10.55—10.60

Déli I
lapították
Buza őszre
Rozs tavaszra
Tengeri május
Zab tavaszra
Káposztarepce

Budapesti szabályozást czéloztak voltak a nagyobb mérték után a külső jeleztek, az A fogalom

Sertés

1895 február

M a g

(pár onkint

król— 48-

400 klgr.

krig. Fiata

luli sulyban

zép (pár onkint

król 48—

250 klgrig

krig. II

ronkint 280-

45— krig.

sulyb.) —

pár onkint

król 44—

ronkint 20-

46— krig.

sulyban) —

(pár onkint

król — 4-

Sertés

18. nappján

1895. évi

1289 drb.

tott 1265.

készletben

irányzata

REG

Egy

Szom

déssel bes

tekintett r

tak, nehá

B

A

ke

Déli 1 óraker a következő záróárakat állapították meg hivatalosan a tőzsdén:
 Buza őszre 6.92 pénz 6.94 áru.
 Buza tavaszra 6.52 pénz 6.53 áru.
 Rozs tavaszra 5.43 pénz 5.45 áru.
 Tengeri május-juniusra 6.21 pénz 6.23 áru.
 Zab tavaszra 6.04 pénz 6.05 áru.
 Káposztarepce aug.—szept.-re 10 55 pénz 10.60

Budapesti értéktőzsde. A tőzsdetanácsnak új szabályai, a melyek a spekuláció korlátozást czélozzák, rendkívül nyomasztó hatással voltak a mai üzletmenetre. A spekuláció nagyobb mértékű realizációkat eszközölt s miután a külföldi tőzsdék is lanyha irányzatot jeleztek, az árfolyamok tetemesen hanyatlottak. A fogalom ennek daczára elég élénk volt.

Sertéspiactz. Budapest-Kőbánya: 1895 február 20.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (párónkint 400 klgon felüli súlyban) — 47— krtól — 48— krig. Öreg közép (párónkint 300 400 klg. súlyban) — 47— krtól — 48— krig. Fialat nehéz (párónkint 320 klgon felüli súlyban) .49— krtól — 50— krig. Fialat közép (párónkint 251 320 klg. súlyban) .47— krtól — 48— krig. Fialat könnyű (párónkint 250 klgig terjedő súlyban) — .47— krtól — 48— krig. II. **Magyar szedett:** Nehéz (párónkint 280 klgon felülisúlyban) 44— krtól — 45— krig. Közép (párónkint 220—280 klg. súlyban) — .43½ krtól — .43½ krig. Könnyű (párónkint 220 klgig terjedő súlyban) — .43— krtól — 44— krig. III. **Szerbiai:** Nehéz (párónkint 260 klg. felüli súlyban) 45½ krtól — 46— krig. Közép (párónkint 220—260 klg. súlyban) — .42½ krtól — .43 krig. Könnyű (párónkint 220 klgig terjedő súlyban) 44.05 krtól — 45— krig.

Sertés létszám: 1895. évi február hó 18. napján volt készletben 103.804 darab, 1895. évi február hó 19. napján felhajtattott 1289 drb. 1895 febr. hó 19. napján elszállított 1265. drb. 1895. febr. 20. napjára maradt készletben 103.728 drb. A hizott sertés üzlet-irányzata élénkebb.

REGÉNYCSARNOK.

Egy szép özvegy asszony.

— Regény. —

A Debreczeni Hirlap számára

Irta: Than Gyula.

29.
 Szomorakyné nagymama meleg érdeklődéssel beszélt Lisbeth-tel s ő csak háládatosan tekintett rá, gondolatai bár mindig másutt jártak, néhány elejtett szavával megnyugtató

Szomorakynét, mintha jól esnének az ő vigasztaló szavai. Azok a vigasztaló szavak szép reménynyel, édes jövővel biztatták, pedig Lisbeth érezte, tudta, hogy az elveszett számára.

— Rólam beszélnek ugy-é mindenütt. Kárhoztatnak, vagy talán örvendenek szerencsétlen helyzetemen?

— Honnan gondolja ezt asszonyom? Vagy azt hiszi, hogy családunk tagjain kívül bár ki is tudjon a történetéről?

— Talán a cselédek?

— Senki, semmit. Legyen nyugodt.

— Berényi gróf?

— Érdekében áll, hogy hallgasson. Ő különben sokkal inkább szereti önt, semmint ne igyekezzék még azon is, hogy megakadályozza az esemény részleteinek szétszivárgását.

— Vigasztalni igyekszik engem ön asszonyom s én mégis a jóban is rosszat látok. Talán az én cselédeim, talán a grófé, vagy akárhogy is hitetlen, hogy mások tudomására ne jusson. Irtak rólam a lapok is... Ne tagadja... ne hallgassa el előttem, sokkal kinosabb szenvedéseket kiállottam már én, sem mint a világ lenéző, elítélő ítélete engem már megingathatna. Végre is egyetlen hibám az, hogy szerettem s hogy e szerelem olyan vakmerő lépésre kényszerített, melyet megbánni, de szégyelni nincs okom.

Lisbeth nyughatatlansága nőttön nőtt s az a tudat, hogy azok házában fekszik, kik ellen a legnagyobb vétet követte el, nyugodni sem engedte őt. Nem csuda ha így egyetlen vágya csupán az volt, hogy e házat minél előbb elhagyhassa.

Néhány nap mulva sikerült. Lisbeth hálásan köszönte meg az eddig vele szemben tanusított szives előzékenységet s új reménynyel hagyta el a házat. Erejét, egészségét s különösen nyugalalmát csak néhány nap mulva nyerte vissza.

Ma éppen nappali szobájában találjuk őt. Arczáról nem tűntek el a szép, vonzó, nemes vonások, de meglátszott rajta az átélt kinos szenvedés. Szemei kissé be voltak esve, arca sápadt s ajkai kissé kékültek voltak. Egyszerű fehér pongyolájában ül asztalánál, Berényi grófhöz ír levelet, kivel a történetek óta nem találkozhatott. Gondoskodott róla, hogy e sorokat minél előbb megkaphassa, mivel a látószólagos nyugalmat az ő találkozása után nyerheti vissza.

Berényi gróf sietett Lisbeth kívánságának eleget tenni, hiszen ő legjobban várta a találkozásra alkalmas napot.

Berényi gróf Lisbethet mélyen gondolataiban elmerülve találta, aki midőn belépett hozzá, tettetett mosolylyal sietett elébe s elhaló, gyöngéd hangon, mialatt kezét nyujtá, szólította meg a gróft.

— Köszönöm, hogy engedett meghívásomnak, köszönöm, hogy meglátogatott.

— Lisbeth! Az ön szava nemesak ma, de mindég parancs volt előttem!

— Köszönöm! Jól esik hallanom ezt, éppen öntől. Foglaljon helyet. Így!... Megtud-e nekem bocsátani ön, a ki ellen én olyan nagyot vétettem.

— Vétett? Nem Lisbeth! Közöttünk egy fogadás volt, melyet elnyerni mindketten óhajtottunk. Eszközt és módot jogunkban volt felhasználni, hogy kettőnk közül a nyertes egyikünk legyen. Éppugy játszottam én ön ellen, mint ön ellenem. — Végre is nyerni akartunk!

(Folyt köv.)

CZIMBALMAIMAT

debreczeni vevőimnek díjmentesen elszállítom és csomagolom és kottatartót is adok ingyen hozzá. Árjegyzékem árai jutányosak. Árjegyzéket bérmentve küldök.

Varga Pál,

cs. és kir. szab. hangszerkészítő Budapest, Akácfa-utca 5 sz.

Ócska anyagok eladása.

A ref. egyház tulajdonát képező Péterfia-utczai 347—48. számú épületek lebontása folyamatban lévén, az épületekből kikerülő ócska téglák, ajtók, ablakok stb., anyagok — melyek minőségükneél fogva ujjakkal vetekszenek — kéz alatt olcsón eladó.

Az árak iránt tudakozódhatni Berger Jenő építési irodájában Széchenyi-utca 1766. sz.

Boros Testvéreknél

DEBRECZEN, Kossuth-utca 3.

NŐI RUHAKEZELMÉK,

mosóvelezek

kezdett és kész női kézimunkák

féláron alul.

K. Csak május hó 1-ig: 24

Ejnye be jó!!!

hogy a tél már vége felé jár, mivel alkalmunk lesz

végkiárulásunkban

még meglévő dus választéku tavaszi és nyári női divat szöveteinket, finom mosó kelméinket, chiffon, gradli és asztalneműeinket (szepesség), selymek paplanok stb. meglévő czikkeinket a n. é. közönségnek bámulatos

olcsó félárakon

és ezen alul szives rendelkezésére bocsátani.

Mindenféle női szabó kellékeinket rendkívül olcsón árusítjuk el.

Csikos satin derék bélés méterje 20, 22, 24, 28, 30 és 35 kr.

Foulard satin 1 méter 15 krajczár.

Tóth Testvérek,

női divat üzlete

Kossuth-utca, városház épület.

Árverési hirdetmény.

Néhai özvegy Sik Lajosné született Rakovszky Heimina hagyatékából a debreczeni ref. egyház felügyelete alatt álló szegény ápdának jutott házi ingóságok a folyó év február hó 25-én délelőtt 10 órakor a város istállója udvarán nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek eladatni fogván, az árveréshez a venni szándékozók ezennel meghívtnak.

Debreczen, 1895. február hó 20-án.

Szabó Sámuel,

végrendeleti végrehajtó.

Otrokocsi Végh János,
a debreczeni ref. egyház algondnoka.

Eladó ingatlanok.

1. A Péterfia-utca 866. sz. a. ház ondódi földjével.
2. A Péterfia-utca 865. sz. a. ház ondódi földjével.
3. Szepes-pusztai tanya föld 17 1/2 nyilas, gazdasági épületekkel.
4. Macsi-pusztai tanya föld 12 nyilas, épületekkel.
5. Péterfiai új osztású dülőben 29 hold tanya épületekkel.
6. Majorsági föld 8 hold, a hadházi ut mentén, épületekkel.
7. Új osztású föld, 4 hold, a sámsoni ut mentén.
8. Bányai erdői pusztán 17 boglyás kaszálló tanya épületekkel.
9. A Vénkertben 6 nyilas szőlőskert, nyaralásra előnyösen használható. Értekezhetni N.-Péterfia-utca 866. sz. a. a tulajdonosokkal.

A még eddig ifelülmulhatlan
MALÁRTSIK-féle
csász. és kir. kizárólag szab-

PATKANYIRTÓ- pogácsa

azon rendkívüli pusztító-szer, a mely rohamosan kiirt patkányt egeret és vakandokot anélkül, hogy más háziállatoknak kárt okozna. Phosphort, strychnint arzenikumot vagy más mérge-

ként ható szert azonban nem tartalmaz.

Kísérletezések ezen irtószerrel több uradalmakban a legkitünőbb sikerrel tétettek; hivatalosan is megvizsgáltatott és védjeggyel láttatott el, melyre ügyelni kérem, mert csak védjeggyel ellátott patkányirtó-pogácsa hatásáért kezeshedtem.

Egy n gy csomag ára
használati utasítással
30 kr. = 60 fillér.

Egy kis csomag ára
használati utasítással
15 kr = 30 fillér.

Ezen kiváló patkányirtó-szer kapható **Félegyházy János, Geréby Fülöp, Radetczy József és Sesztina Lajos** urak kereskedésében, — az osztr. magy. monarchia valán ennyi kiválóbb droguistáinál, gyógyszerésznél vas- és fűszerkereskedőinél is.

Próbaképen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető:

Malártsik György,

a cs. és kir. osztr. nagy kizárólagos szálladalmak tulajdonosainál
Sátoralja-Ujhelyben.

MEGHIVÁS.

A debreczeni ipar- és kereskedelmi bank

XXVIII-ik

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

1895. február 24-ikén délelőtt 10 órakor tartandja

DEBRECZENBEN

az intézet saját helyiségében, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívtnak, oly figyelmeztetéssel, hogy az alapszabályok 28-ik cikkének rendelete szerint, részvényeiket a közgyűlés előtt 5 nappal, az intézeti pénztárnál le kell tenniök.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés az 1894. évről.
2. az 1894-ik évi számodások és mérleg s ezzel kapcsolatban a felügyelő bizottsági jelentés előterjesztése után a mérleg megállapítása és a nyereség feletti intézkedés, végre az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása feletti határozat.
3. Az alapszabályok 34-ik czikke értelmében a sorrendben kilépő két igazgatósági tag helyének három évre, ugyszintén egy igazgatósági tag lemondás folytán üresedésbe jött helye egy évre való betöltése.
4. Az alapszabályok 48-ik czikke értelmében a felügyelő bizottság három évre való megválasztása.

Az évi jelentés és mérleg, a közgyűlést megelőző 8 nap alatt a bank helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen, 1895. február 2-án tartott ülésünkből.

Az igazgatóság.